

Derudover er vi Kristendemokrater betænkelige ved den liste af organisationer, som åbenbart er høringsberettigede i forhold til Strukturkommissionens rapport; vi synes ikke, at den er fyldestgørende. Vi undrer os over, at f.eks. det tyske mindretal i København er høringsberettigede, men at Det Skæve Danmark og Landdistrikternes Fællesråd ikke er på listen af høringsberettigede. Så allerede der synes vi, at debatten får en skævvridning, og det kunne vi godt forestille os at få en kommentar fra ministeren på.

Men endnu en gang tak til Dansk Folkeparti. Jeg tror, at der ude i landet er en del, som synes, at det vil være en rigtig god idé, at vi hører folket i denne her vigtige sag, som jo ikke engang hverken folketingsmedlemmer eller byrådsmedlemmer var klar over, da de blev valgt, at de skulle tage stilling til. Vi synes faktisk, at sagen er meget vigtig, så derfor ser vi gerne en folkeafstemning.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg synes, det har været en spændende og ikke mindst nuanceret debat at lytte til – så fraregner jeg lige indlægget fra Enhedslistens ordfører. Men ellers synes jeg, det er en debat, der har været præget af nuancer, hvor de fordele, der jo ubetinget knytter sig til, at man bruger folkeafstemningsinstituttet lokalt, er blevet fremhævet fra forskellige sider, men hvor det tilsvarende også har været fremhævet, at det jo er et tveægget sværd. Det er ét, man skal svinge, hvis man ved meget præcist, hvad formålet er med det.

Det understreger sådan set for mig, at vi har lagt det rigtige spor ved at sige, at nu er der først en strækning, hvor vi diskuterer opgaver. Hvad er det, vi helt overordnet vil med det danske kommunestyre? Hvad er det for krav, vi vil have at danske kommuner skal kunne leve op til på sigt? Hvordan skaber vi en offentlig sektor, som er mindre bureaukratisk, mere enkel, lettere at finde rundt i, hvor flere opgaver løses tæt på det enkelte menneske, hvor vi gør op med det delte myndighedsansvar, hvor vi sikrer bedre sammenhæng? Det er første fase.

Når vi er landet på den mellemstation, hvor vi kan tage stilling til det, så er der jo en strækning mere, der skal køres, hvor vi skal finde ud af: Hvordan skaber vi så et kommunalt landskab, der lever op til de forventninger, vi i fællesskab har formuleret?

Der lytter jeg mig frem til, at der er en helt overordnet enhed om, at i den fase er det selv-

følgelig vigtigt, at man i videst muligt omfang inddrager den lokale befolkning. Men jeg fornemmer også meget klart, at der er massiv opbakning til det, der er regeringens linje, nemlig at vi ikke herfra skal diktere, at folkeafstemninger partout er det værktøj, man skal bruge.

Kl. 12.40

Jeg er sådan set meget enig med hr. Poul Nødgaard, som giver en række gode argumenter for, hvorfor man konkret kunne bruge folkeafstemninger, men som samtidig siger, at det er vigtigt, at vi politikere ikke tror os klogere end andre. Helt enig. Det må så også gælde i forholdet folketingspolitikker/lokalpolitikker, og det fører jo direkte hen til det synspunkt, at det så er det mest fornuftige at lade det være op til de lokale byråd at tage stilling til, hvordan man der lokalt vil finde frem til at give sit lokale bud på en holdbar løsning.

Jeg tror, det er vigtigt også at få understreget, at man til de mange ting, som flere ordførere har været inde på at man skal tænke godt over, når man lokalt tager stilling til, om man vil lave en folkeafstemning, følger spørgsmålet om timing. Det er nu engang sådan, at man ikke danser brudevals før på selve bryllupsdagen, og den er slet ikke oprunden endnu. Derfor kan det selvfølgelig være en god idé, at man kigger sig om efter potentielle parter, for ellers risikerer man jo, at man aldrig kommer til bryllup. Men det er vigtigt at sige, at der jo ikke skal afholdes nogen bryllupper før den 7. april.

Det, vi skal bruge tiden frem til den 7. april på, er sådan set at diskutere, hvad jeg har været inde på, nemlig: Hvad er det for ambitioner, vi har på kommunestyrets vegne? Først når det er kendt og endeligt afklaret og konfirmeret i en politisk aftale, giver det jo for alvor mening, at man lokalt så tager stilling til, hvem det er, man vil byde op til dans.

En aftale inden sommer skal for mig at se omfatte fire punkter, nemlig for det første hele spørgsmålet omkring opgavefordelingen: Hvordan skal vi fordele opgaver mellem stat, det regionale niveau og kommuner? For det andet en meget præcis stillingtagen til, hvilken regionsdannelse der så skal finde sted. For det tredje: Hvad er det så for afledte krav, det giver til det primære kommunale styre, når vi nu har flyttet rundt på opgaverne? Og for det fjerde nogle beslutninger om den proces, der så skal sættes ind efter en aftale, og som skal sikre, at det kommunale landskab formes på en måde, så det indfrier de første tre punkter, jeg her nævnte.